

3. Præmierne til hesteejerne har gennemgående ligget i underkanten af det acceptable, selv når der tages et rimeligt hensyn til, at hestevæddeløbssporten også er en hobby, som der må betales en pris for. Større præmier til hesteejerne må antages at styrke omsætningen gennem større og bedre startfelter.

4. Det stærkt udvidede antal løbsdage i de senere år på næsten alle hestevæddeløbsbaner har ikke ført til stigning i totalisatoromsætningen, men har derimod været meget omkostningsbelastende.

5. Den såkaldte københavnske travkrig har også været særdeles omkostningskrævende og har haft en negativ virkning på de 3 hestevæddeløbsbaner i hovedstadsområdet.

6. Tilskuerinteressen har været vigende de senere år.

I sin redegørelse er udvalget kommet til følgende hovedkonklusion: Hestevæddeløbssporten i Danmark vil næppe kunne opretholdes i fremtiden, medmindre der bl. a. ved ændring af loven om totalisatorspil gennemføres foranstaltninger, der styrker totalisatoromsætningen, drager flere spillere til væddeløbsbanerne, giver banerne rimelig mulighed for at etablere den for totalisatorspillet nødvendige bestand af væddeløbsheste i fornøden træning og af tilstrækkelig kvalitet, samt giver væddeløbsbanerne grundlag for i rimeligt omfang at gennemføre nødvendige investerings- og vedligeholdelsesarbejder såvel på kort sigt som i forbindelse med en langsigtet planlægning.

Grundlaget for en øget totalisatoromsætning kan efter udvalgets mening antagelig skabes ved at hæve spillernes gevinstandel ret mærkbart, og dette nødvendiggør samtidig en nedsættelse af totalisatorafgiften.

Udvalget anbefaler herefter, at der foretages en nedsættelse af afgiften ved totalisatorspil i forbindelse med hestevæddeløb, således at nedsættelsen dels kommer væddeløbsbanerne tilgode, dels kommer spillerne tilgode, derved at der sker en forhøjelse af den del af indskudssummerne i totalisatoren, som skal anvendes til gevinster til spillerne.

Det er udvalgets principielle synspunkt, at spil ved totalisator fortsat må være belagt med en afgift til staten på samme måde som andre former for spil. Det er endvidere udvalgets principielle opfattelse, at der må være en vis progression i afgiftsberegningen, men under hensyn til hestevæddeløbsbanernes meget vanskelige situation går udvalget dog ind for, at afgiften i en flerårig genopbygningsperiode beregnes efter en proportional afgiftsskala.

Efter denne periode kan det overvejes at indføre en vis progression i afgiftsberegningen, herunder en særlig afgift af V-5 spil.

Udvalget foreslår, at der foretages en nedsættelse af afgiften af totalisatorspil i forbindelse med hestevæddeløb, således at afgiften ved vinder- og pladsspil fastsættes til 1 pct. af indskudssummen og ved øvrige spilleformer til 10 pct. af indskudssummen. Endvidere foreslår udvalget, at den gældende ordning med et fast bundfradrag udbygges, således at der ved spil i forbindelse med travløb gives et fradrag på 6.000 kr. pr. løbsdag i den beregnede afgift.

På grundlag af de foretagne undersøgelser er det udvalgets opfattelse, at der bør betales en lempeligere afgift af spil i forbindelse med galopløb, idet galopporten har et højere omkostningsniveau og en kortere sæson. Udvalget mener derfor, at der ved galopløb på Klampenborg Væddeløbsbane bør gives et særligt bundfradrag på 20.000 kr. pr. løbsdag i den beregnede totalisatorafgift.

Da der på nogle af travbanerne i provinsen ofte indgår et eller flere galopløb i dagens program, foreslår udvalget, at disse travbaner får mulighed for at fradrage 1.000 kr. pr. dag i den beregnede afgift udover det for travbanerne foreslåede faste fradrag på 6.000 kr.

Udvalget har søgt at bedømme de provenumæssige virkninger af de foreslåede ændringer. Virkningerne kan kun bedømmes rent skønsmæssigt bl.a. på grund af usikkerhed med hensyn til virkningerne på totalisatoromsætningen og spilfordelingen. Der er dog næppe tvivl om, at de foreslåede ændringer i en årrække vil medføre et mindre afgiftsprovenu end det nuværende.

Udvalget skønner, at med samme totalisatoromsætning og spilfordeling som i 1972, vil en gennemførelse af udvalgets forslag medføre et samlet provenutab på ca. 13,6 mill. kr., hvoraf 12,1 mill. kr. må bæres af statskassen, resten af de amtskommuner, hvori spillet har fundet sted. I 1972 var det samlede provenu af totalisatorafgiften ca. 19,1 mill. kr. Såfremt der som følge af de stillede forslag, indtræder en forøgelse af totalisatoromsætningen, vil provenutabet blive noget mindre. Med en omsætningsstigning på f.eks. 40 pct. skønner udvalget, at statens provenutab reduceres til 8,6 mill. kr. I amtskommunernes provenutab er taget hensyn til udvalgets forslag om afskaffelse af den amtskommunale andel af afgiften.

Udvalget peger i denne forbindelse på, at en fastholdelse af det nuværende afgifts- og gevinstniveau i løbet af en sæson eller to antagelig vil medføre stagnerende eller faldende omsætning og dermed et afgiftsprovenu, der vil være mindre end det nuvæ-